

S Haafebeggi Drei

Draumsch z Baasel, zmitts in der Nacht,
Sygsch Käpten uffere Luxusyacht,
Kasch z Baasel mit dääre, s'isch e Schand,
Niene go anggere, kasch au nit an Land.

E Schlappe voll mit Genmais us Amerika,
Oder verjäästem Affeflaisch us Afrika,
Findet z Baasel broblemloos e Liigeblatz,
E Blätzli fir e Yacht aber, suechsch fir d Katz.

Die Yachtdurische wo wänn Baasel bsueche,
Sotte nit iiberaal miesse ummenander sueche,
Bis sii amänd no zimpftig iiber Baasel flueche,
Nur well sy niene kenne e Haafeblatz bueche.

Dorumm isches jetze, soll nit anderscht sii,
Ändgiltig verbyy, mit dääre ewige Noschtalgyy,
Zmitts in Baasel und scheen glääge am Bach,
Bruuchts e Haafe; leeget drumm d Kasäärne flach!

Es git so Lyt, die dängge allewyyl gspässigi Sache,
Die wänn us dääre Kasäärne, e Kulturhämpel mache,
Anderi wette deerte gärn iir Härzbluet vergiesse,
Mit elegische Gidange an d RS und ans schiesse.

Nai, mir wänn jetze die alte Militäärgaischter vertriibe,
Die Kasäärne risse mir ab, kai Stai soll iibrig bliibe,
Dernoo baue mir deerte, ooni Lamänto und Gschrei,
Fir unseri Yachtdurische, s neyi Haafebeggi 3.

Bym Beggi bauemer e Stääge, kasch aanehogge,
Zem Duube fuere oder e ney Lyysi aanelogge,
Kasch au gmietlig uff e Buuch liige und di sunne,
Oder gumpsch ins Wasser und machsch e Brunne.

Me ka schyynts au unseri Haute Volée,
In gaile Kapitäänsuniforme bummle gsee,
Derzueaane die wo dääne nochedrampe,
Die uffgmotzte Haafebeggi 3 Bikinischlampe.

Au die neye Glaibasler wurde das eschtimiere,
Si kennte jetze wie dehai am Haafe bromeniere,
Der Gülüm Dürüm, äär shtoot am Beggirand
Und sait: «Do gueti Wand, do mini Döönerstand.»

Zem Fyyroobe stachle denn zoobe ab de Vieri,
Im Haafebeggi 3 die ächte Glaibasler Gondolieri,
Die wäärde uns denn zimpftig in Stimmig bringe,
Wenn sii uff iirem Waidlig «O bella Basilea» singe.

Es git aber au ebbis wo uns Soorge macht,
Es kennti doch sii, ass innere finschtere Nacht,
Wenn die Yachte friidlich am Schtääg ummegammle,
Sich d Haafebeggi 3 Pirate dien versammle.

Die gumbbe uff d Schiff und sueche wärtvulli Sache,
Nämme Wyy und Hasch und dien au Goofe mache,
Spiile Muusig, dien viil lärme und sin voll libermuet,
Und filze am änd no em Käpten sii Uniformhuet.

Mir sinn drumm grampfhaft am iberleege,
Was me kennt unternää, do dergeege,
Am Änd isch's glaar, fir das Haafebeggi 3,
Bruchsch sicher en aigeni Haafebolizei.

Aaber der Schorsch vom Haafebeggi 2,
Wot nimme an d Segg, dä blyybt dehai,
Wääge dämm mache mir kai groosses Gschrei,
Mir hoole dooderfiir der Läppli, vom Haafebeggi 3.

Soone Haafebeggi 3 wär doch aarg gediige,
Haa ych so dänggt, und bi none weeneli liige bliibe,
Si goot aaber ainewääg z änd, die kuurligi Nacht,
Und ich bi laider us mim Haafedraum verwacht.